

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział - Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i
Wzorów Przemysłowych w składzie:

Przewodniczący: **SSO Jadwiga Smołucha**

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Ziomek - Wawryniuk

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2014 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa **H. K.**

przeciwko **A. R., K. R.**

o zobowiązanie i zapłatę

orzeka:

1. zasądza od A. R. na rzecz H. K. 16 000 (szesnaście tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od 28 marca 2013 r. do dnia zapłaty tytułem wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści,
2. zasądza od K. R. na rzecz H. K. 16 000 (szesnaście tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od 28 marca 2013 r. do dnia zapłaty tytułem wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści,
3. oddala powództwo w pozostałej części,
4. koszty postępowania wzajemnie znosi.

SSO Jadwiga Smołucha

Uzasadnienie

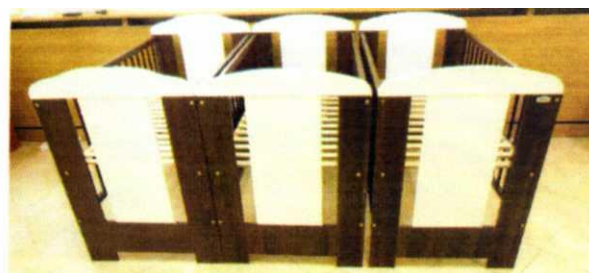
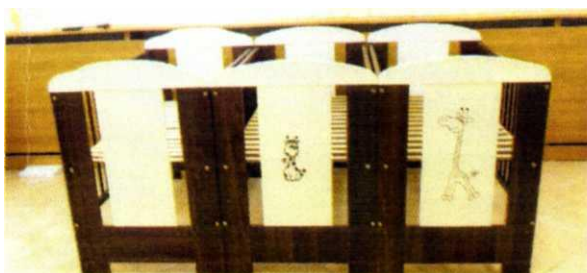
W pozwie złożonym 28 marca 2013 r. powód H. K. wniósł o:

1.

a) zakazanie pozwanemu A. R. produkcji, oferowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu łóżeczek dziecięcych, oznaczanych na dzień wnoszenia pozwu nazwą Baby Art Venge, które przedstawione są na ilustracji I oraz II poniżej lub łóżeczek powielających cechy łóżeczka powoda, zwanego dalej jako łóżeczka K. tj.

- szczyt łóżeczka składający się z boków (płyt) połączonych u dołu listwą (płytą) u góry wygiętym łukowato zwieńczeniem szczytu, z pośrodku centralnie umieszczoną szerszą płytą, zachowującą wyraźny dystans (prześwity) od boków, która to płyta jest połączona z listwą dolną i zwieńczeniem szczytu

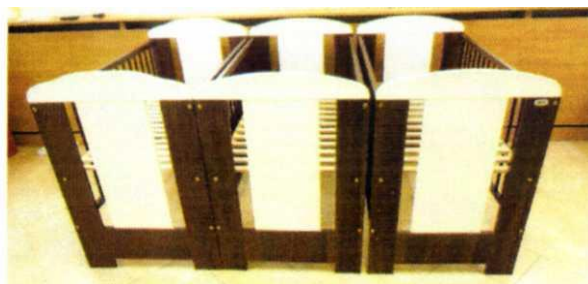
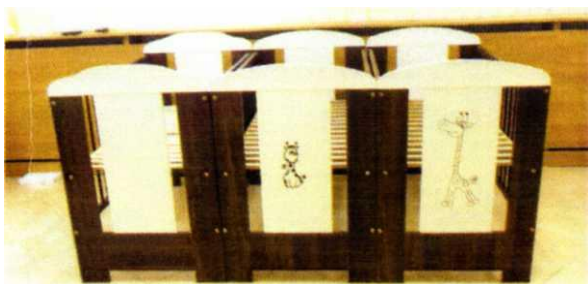
- dobór kolorystyki - biały (wanilia/ecru) z brązem jak przedstawiono na ilustracjach:

łóżeczka: I / II / Klupś

łóżeczka: I / II / Klupś

b) zakazanie pozwanej K. R. oferowania, magazynowania i wprowadzania do obrotu łóżeczek dziecięcych, które pozwany 2 oznaczył jako Baby Art Venge (I oraz II - przedstawione poniżej) lub łóżeczek powielających cechy łóżeczka K. które określono w pkt. a).

łóżeczka: I / II / Klupś

łóżeczka: I / II / Klupś

c) nakazanie **pozwanym** wycofania z obrotu, w tym z obrotu internetowego na ich koszt, łóżeczek Baby Art Venge (I oraz II), oraz ich zniszczenie

d) nakazanie pozwany trwałego usunięcia z obrotu, w tym z internetu, aukcji internetowych, ofert oraz wszelkich materiałów reklamowych, w tym: katalogów, reklam, instrukcji zawierających wizerunek spornych rzeczy, na ich koszt

e) zobowiązanie pozwanych do opublikowania oświadczenia o naruszeniu praw H. K., poprzez przesłanie oświadczenia o naruszeniu praw do serwisu A. oraz firm, do których pozwani sprzedali lub przekazali sporne łóżeczka, o treści wskazanej poniżej, wraz z upoważnieniem powoda do zastępczego wykonania tych obowiązków poprzez umieszczenie wyżej wymienionego ogłoszenia na stronach internetowych www.klups-gostyn.pl

f) zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego A. R. 10 000 zł oraz od pozwanej K. R. 5000 zł tytułem wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści wraz odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

g) zasądzenie na rzecz powoda no od pozwanego A. M. 30 000 zł oraz od pozwanej K. K. 15 000 zł tytułem trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu, wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

h) zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kwoty po 10 000 zł tytułem naprawienia wyrządzonej powodowi szkody

2.

a) zobowiązanie pozwanego A. R. do opublikowania w prasie „Mamo, to ja“ lub „Dziecko“ jednokrotnego ogłoszenia, zaś w gazecie „Ż.“ dwukrotnego ogłoszenia o treści: „*A. R. oświadcza, że produkując i wprowadzając do obrotu łóżeczko Baby Art. Venge dopuścił się naruszeń praw H. K.. Za zaistniałą sytuację oraz powstałe szkody A. R. przeprasza pana H. K..*“, w formacie nie mniejszym niż 92x132 mm, o czcionce czytelnej i wyraźnej, na prawej stronie czasopisma, przy czym w „Ż.“ w kolorze, na stronie ostatniej

b) zobowiązanie pozwanej K. R. do opublikowania w czasopiśmie „M., lub „D.“ jednokrotnego ogłoszenia, zaś w gazecie „Ż.“ dwukrotnego ogłoszenia o treści: „*K. R. oświadcza, że wprowadzając do obrotu łóżeczko Baby Art. Venge dopuściła się naruszeń praw H. K.. Za zaistniałą sytuację oraz powstałe szkody K. R. przeprasza pana H. K..*“, w formacie nie mniejszym niż 92x132 mm, o czcionce czytelnej i wyraźnej, na prawej stronie czasopisma, przy czym w „Ż.“ w kolorze, na stronie ostatniej

oraz zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powód podał, że samodzielnie wymyślił i opracował kolekcję mebli o nazwie handlowej „Safari”, w skład której wchodzi łóżeczko „żyrafka”, zwane dalej łóżeczkiem K.. W ocenie powoda oryginalność łóżeczka K. przejawia się w fantazyjnym, niespotykanym w 2009 r., pomyśle ujęcia szczytów łóżeczka oraz w twórczym doborze kolorów. Szczyt łóżeczka tworzą 3 pionowe, rozmieszczone w niewielkiej odległości od siebie, elementy /deseczki/ listwy, połączone w górnej oraz w dolnej części w taki sposób, że ich szczeliny tworzą oryginalne prześwit. Element środkowy szczytu łóżeczka jest zdecydowanie najszerszy i na nim umieszczona może być grafika. Cechą charakterystyczną łóżeczka jest ponadto kontrastowa kolorystyka – biały (wanilia) z brązem, która ma podkreślać wzór mebla, w szczególności jego szczytu. Powód oznacza każdy stworzony przez siebie mebel własnym

nazwiskiem, a ponadto na stronie internetowej WWW.klups-gostyn.pl podana jest informacja dotycząca twórcy mebli z kolekcji safari, w tym łóżeczka K.. W każdym katalogu, folderze i na opakowaniach mebli widnieje też informacja dotycząca twórcy mebli z kolekcji safari. Ostateczne opracowanie łóżeczka K. nastąpiło w czerwcu 2009 r. W dniu 9 czerwca 2009 r. Agencja Reklamowa L. B.K. zrealizowała dla powoda sesję zdjęciową kolekcji safari. Ponadto kolekcja ta została ujęta w katalogu czasopisma C. w numerze 22, które było kolportowane na następujących targach: T. w P. w dniach 2-4.09.2009 r., K. J. w K. w Niemczech w dniach 17-20.09.2009 r., B. w W na Litwie w dniach 24-26.09.2009 r. W tym okresie łóżeczka K. zostały też wprowadzone do sprzedaży, co potwierdza faktura z 17.09.2009 r. Powód uzyskał atest nr 248/09/W, dotyczący badań wytrzymałościowych w zakresie bezpieczeństwa użytkowania, do którego załącznik stanowią rysunki łóżeczka K.. Powód ustalił, że na aukcjach internetowych na portalu (...) Firma (...) K. R. oferuje łóżeczka dziecięce o nazwie handlowej Baby Art Venge, które w ocenie powoda stanowi niewolnicze wykorzystywanie utworu powoda tj. łóżeczka K., bez jego wiedzy i zgody. Na podstawie archiwum portalu (...) powód ustalił, że w 2012 r. pozwana K. R. oferowała sporny mebel na kilku aukcjach i łącznie sprzedała 101 jego sztuk. Na łóżeczkach Baby Art Venge brak jest wskazania producenta lub jakiegokolwiek innego oznaczenia. W instrukcji montażu jako producenta wskazano (...), e-mail raz adres N. w G.. Po sprawdzeniu w CEIDG powód ustalił, że (...) jest elementem firmy pozwanego A. R., co w ocenie powoda świadczy o tym, że ten pozwany produkuje sporne meble. W ocenie powoda łóżeczko Baby Art Venge wiernie naśladuje łóżeczko Klupś, a identyczność łóżeczek wyraża się przede wszystkim w zabudowanych frontach łóżeczek z charakterystycznymi podłużnymi otworami po bokach oraz w doborze kolorystyki. Jedyne różnice polegają na zmodyfikowaniu nanoszonego na element łóżeczka wizerunku żyrafy, co jednak nie wpływa na istotę utworu/wzoru. W ocenie powoda pozwani wykorzystując wzór jego mebla

świadomie korzystają z wypracowanej przez powoda dobrej sławy i atrakcyjności pomysłu, co niewątpliwie nie jest uczciwą praktyką rynkową. Powód podniósł, że zakres swobody twórczej w branży meblarskiej jest bardzo duży, co oznacza, że opracowanie identycznego projektu łóżeczka dziecięcego jak również dobór kolorystyki jest z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego niemożliwe. Firma powoda dysponuje określoną ilością wzorów prezentowanych nie tylko w katalogach, Internecie lecz również w sklepie pokazowym przy zakładzie produkcyjnym. Powód i pozwani prowadzą działalność gospodarczą w tej samej miejscowości a ponadto pozwany A. R. w okresie od 1 marca 2007 r. do 7 listopada 2008 r. pracował u powoda jako stolarz i pozwani są małżeństwem.

W piśmie procesowym z 12 kwietnia 2013 r. powód zmodyfikował powództwo w następujący sposób:

I. roszczenia zawarte w punkcie 1 c pozwu w ten sposób, że wnosi o:

- 1 c) nakazanie pozwanemu A. R. wycofania z obrotu, w tym z obrotu internetowego na jego koszt, łóżeczek Baby Art Venge (I oraz II), oraz ich zniszczenie
- 1 cc) nakazanie pozwanej K. R. wycofania z obrotu, w tym z obrotu internetowego na jej koszt, łóżeczek Baby Art Venge (I oraz II), oraz ich zniszczenie

II. roszczenia zawarte w punkcie 1 d pozwu w ten sposób, że wnosi o:

1 d) nakazanie pozwanemu A. R. trwałego usunięcia z obrotu, w tym z internetu, aukcji internetowych, ofert oraz wszelkich materiałów reklamowych, w tym: katalogów, reklam, instrukcji zawierających wizerunek spornych łóżeczek z obrotu na jego koszt,

- 1 dd) nakazanie pozwanej K. R. trwałego usunięcia z obrotu, w tym z internetu, aukcji internetowych, ofert oraz wszelkich materiałów

reklamowych, w tym; katalogów, reklam, instrukcji zawierających wizerunek spornych łóžeczek z obrotu na jej koszt".

III. roszczenia zawarte w punkcie 1 e pozwu w ten sposób, że wnosi o:

1 e) zobowiązanie pozwanego A. R. do opublikowania oświadczenia o naruszeniu praw H. K. poprzez przesłanie oświadczenia o naruszeniu praw do serwisu (...) oraz firm do których pozwany sprzedał lub przekazał sporne łóžeczka o treści wskazanej poniżej wraz z upoważnieniem powoda do zastępczego wykonania tych obowiązków poprzez umieszczenie ww. ogłoszenia na stronach internetowych [www.. \(...\) .pl](http://www.. (...) .pl).

„A. R. oświadcza, że produkując i wprowadzając do obrotu łóžeczko Baby Art Venge dopuścił się naruszeń praw H. K.. Za zaistniałą sytuację oraz powstałe szkody A. R. przeprasza Pana H. K..”,

1 ee) zobowiązanie pozwanej Ka. R. do opublikowania oświadczenia o naruszeniu praw H. K. poprzez przesłanie oświadczenia o naruszeniu praw do serwisu (...) oraz firm do których pozwana sprzedała lub przekazała sporne łóžeczka o treści wskazanej poniżej wraz z upoważnieniem powoda do zastępczego wykonania tych obowiązków poprzez umieszczenie ww. ogłoszenia na stronach internetowych [www. \(...\) .pl](http://www. (...) .pl).

„K. R. oświadcza, że wprowadzając do obrotu łóžeczko Baby Art Venge dopuściła się naruszeń praw H. K.. Za zaistniałą sytuację oraz powstałe szkody K. R. przeprasza Pana H. K..”

IV. roszczenia zawarte w punkcie 1 f pozwu w ten sposób, że wnosi o:

zasądzenie od pozwanego A. R. na rzecz powoda kwoty 500 zł oraz od pozwanej K. R. na rzecz powoda kwoty 500 zł tytułem wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści wraz odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

V. roszczenie zawarte w punkcie 1 g pozwu w ten sposób, że wnosi o:

zasądzenie od pozwanego A. R. na rzecz powoda kwoty 15 000 zł oraz od pozwanej K. R. na rzecz powoda kwoty 15 000 zł tytułem trzykrotności stosownego wygradzenia, które byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu wraz odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

VI. roszczenie zawarte w punkcie 1 h pozwu w ten sposób, że wnosi o:

1 h) zasądzenie od pozwanego A. R. na rzecz powoda kwoty 500 zł tytułem naprawienia wyrządzonej powodowi szkody

1 hh) zasądzenie od pozwanej K. R. na rzecz powoda kwoty 500 zł tytułem naprawienia wyrządzonej powodowi szkody

VII. roszczenie zawarte w punkcie 2 a pozwu, w ten sposób, że wnosi o:

2a) zobowiązanie pozwanego A. R. do opublikowania w prasie „M.” lub „D.” jednokrotnego ogłoszenia, zaś w gazecie „Ż.” dwukrotnego ogłoszenia o treści *„A. R. oświadcza, że produkując i wprowadzając do obrotu łóżeczko Baby Art Venge dopuścił się naruszeń praw autorskich osobistych H. K.. Za zaistniałą sytuację oraz powstałe szkody A. R. przeprasza Pana H. K.”*, w formacie nie mniejszym niż 92x132mm, o czcionce czytelnej i wyraźnej, na prawej stronie czasopisma, przy czym w „Ż.” w kolorze, na stronie ostatniej.

VIII. roszczenie zawarte w punkcie 2 b pozwu, w ten sposób, że wnosi o:

2 b) zobowiązanie pozwanej K. R. do opublikowania w czasopiśmie „M.” lub „D.” jednokrotnego ogłoszenia, zaś w gazecie „Ż.” dwukrotnego ogłoszenia o treści *„K. R. oświadcza, że wprowadzając do obrotu łóżeczko Baby Art Venge dopuściła się naruszeń praw autorskich osobistych H. K.. Za zaistniałą sytuację oraz powstałe szkody K. R. przeprasza Pana H. K.”* w formacie nie mniejszym niż 92x132mm, przy czym w „Ż.” w kolorze, na stronie ostatniej."

W odpowiedziach na pozew pozwani wniesli o oddalenie powództwa podnosząc, iż w dacie wyprodukowania przez nich i oferowania do sprzedaży spornych łóżeczek identyczne produkty znajdowały się w ofercie różnych producentów i importerów na terenie Polski, w tym m.in. w D. S.A., firmy G. oraz wielu innych firm wskazanych w petitum pozwu. W ocenie pozwanych powód nie wykazał, że: jest twórcą spornego wzoru przemysłowego, dysponuje skutecznym względem pozwanych prawem do wzoru, jako pierwszy udostępnił publicznie wzór oraz że wzór ma indywidualny charakter.

W piśmie procesowym z 9 kwietnia 2014 r. powód zmodyfikował powództwo w punktach 1f, 1g, 1h w ten sposób, że w miejsce roszczeń wymienionych w tych punktach zażądał zasądzenia tytułem wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści:

- od pozwanego A. R. 16 000 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty
- od pozwanej K. R. 16 000 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powód w ramach działalności gospodarczej, prowadzonej pod nazwą H. K. Firma P.H.U. „” w G, produkuje meble dziecięce i pościel. Powód oznacza swoje produkty słowno - graficznym znakiem towarowym „Kłupś® Meble Dziecięce” i tym oznaczeniem posługuje się też przy ich marketingu i reklamie.

/katalogi produktów, reklamy prasowe, wydruki ze strony internetowej powoda, katalogi wystaw k.70-132, 136-158, 170-182, wydruk z CEIDG powoda k. 183/

W czerwcu 2009 r. powód przygotował do sprzedaży łóżeczko dziecięce, pod nazwą handlową „Żyrafa”, będące elementem zestawu mebli do pokoju dziecięcego „Safari”. W okresie czerwiec – lipiec 2009 r. agencja reklamowa, na zlecenie powoda, opracowała katalog produktów, w którym zamieszczone zostały m.in. zdjęcia zestawu mebli „Safari”, w tym

łóżeczka „Żyrafa”. Na trzeciej stronie katalogu i jego tylnej okładce powód zamieścił informację następującej treści: „Prawa autorskie do wszystkich projektów mebli posiada firma (...) artykułów pościelowych M.K.”. 29 września 2009 r. powód uzyskał atest na łóżeczko. We wrześniu 2009 r. powód upublicznił wzór łóżeczka poprzez zamieszczenie jego zdjęć w katalogu czasopisma C. nr, które było kolportowane na targach T. w P w dniach 2-4 września 2009r, na targach K. w K w Niemczech w dniach 17-20 września 2009 r. oraz na targach B. w W. na Litwie w dniach 24-26 września 2009 r. Powód wprowadził pierwsze egzemplarze łóżeczka do obrotu 17 września 2009 r., sprzedając je swoim dystrybutorom. /atest k. 50-68; katalogi k. 102-132, 136-139, 142; oświadczenie i faktury agencji reklamowej k. 133-135; faktury sprzedaży k. 165-169; czasopismo C. nr (...) k. 170-181; wydruk ze strony internetowej [www. \(...\) .pl](http://www. (...) .pl) k.18/

W stosunku do wzorów łóżeczek dziecięcych, udostępnionych publicznie wcześniej niż wzór powoda, nowość w łóżeczku powoda przejawiała się w układzie prześwitów w zabudowanych ścianach szczytowych łóżeczka oraz układzie kolorystycznym szczytów łóżeczka, polegającym na użyciu elementów w dwóch kontrastowych kolorach, w ten sposób, iż środkowa płyta i zwieńczenie szczytu łóżeczka są barwy białej, a elementy tworzące dół i boki w kolorze ciemnobrązowym. Pozostałe cechy łóżeczka, a w szczególności prostokątny kształt, szczebelkowe ściany boczne, zabudowane ściany szczytowe z łukowatym zwieńczeniem, prześwity w zabudowanych ścianach szczytowych, nadruki na ściankach szczytowych i biało-brązowa kolorystyka, pojawiały się już we wzorach, które zostały udostępnione publicznie przed wzorem powoda.

/dowód rzeczowy – łóżeczko K; informacja z wyszukiwania w bazach wzorów przemysłowych k.45-46; katalog D k. 49/

Od lutego 2010 r. w sklepach internetowych pojawiały się oferty sprzedaży łóżeczek powielających wszystkie zasadnicze elementy łóżeczka powoda, a różniących się tylko nieistotnymi szczegółami, wyprodukowanych przez inne firmy: D S.A., G. II sp. j., Zakład Stolarski P. s.c..

/wydruki ze stron internetowych k. 385-400; pismo syndyka masy upadłości D S.A. k.632/

Pismami z 17 lutego 2012 r. powód wezwał firmy D. S.A. i Zakład Stolarski P. do zaprzestania naruszeń, złożenia stosownych oświadczeń i wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści.

/wezwania k.496-516/

30 maja 2012 r. pozwana, w ramach działalności gospodarczej prowadzonej pod nazwą firma Produkcjno Handlowo Usługowa „(...)” w G, wystawiła do sprzedaży na portalu internetowym (...)pl 71 sztuk łóżeczek w cenie po 150 zł za sztukę oraz na aukcjach z 29 marca 2013 r. łącznie 999 sztuk łóżeczek w cenach od 199 zł do 298 zł za sztukę. Łóżeczka wystawiane do sprzedaży przez pozwaną powielały wszystkie charakterystyczne elementy łóżeczka powoda. Łóżeczka pozwanych różniły się tylko nieznacznie dekokrem na szczytach łóżeczek. Łóżeczka zostały wyprodukowane przez pozwanego w ramach działalności gospodarczej, prowadzonej pod nazwą F.P.H.U. „(...)” w G. i były odsprzedawane pozwanej. Łóżeczka były oferowane przez pozwaną do sprzedaży w Internecie pod logo „Baby raj”. W internetowych ofertach sprzedaży pozwana wskazywała siebie jako producenta łóżeczek. Pozwany dokonywał również samodzielnie sprzedaży łóżeczek innym podmiotom.

/wydruki ze strony internetowej portalu (...)pl k.186-267, 796-829; zaświadczenia z CEIDG pozwanych k.184-185; faktury sprzedaży k.768-778/

Pismami z 28 i 29 maja 2012 r. powód wezwał pozwanych do zaprzestania naruszeń, złożenia stosownego oświadczeń i wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści w kwocie po 25 000 zł.

/wezwania z dowodami doręczenia k.294-313/

21 maja 2012 r. osoba fizyczna, działająca na zlecenie powoda, dokonała zakupu w Firmie PHU „(...)” w G. zakupu łóżeczka za kwotę 150 zł. 14 sierpnia 2012 r. Osoba fizyczna, działająca na zlecenie powoda, dokonała zakupu w FPHU „(...)” w G. zakupu łóżeczka za kwotę 184,50 zł. Oba łóżeczka powielają wszystkie charakterystyczne cechy łóżeczka powoda, a różnią się tylko nieznacznie wzorem grafiki na ścianie szczytowej.

/faktura zakupu k.324; paragon k. 326; zeznania świadka K. P. k.744; dwa łóżeczka pozwanych złożone do sądu/

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (dalej: rozporządzenie 6/2002), wzór jest chroniony jako wzór wspólnotowy w zakresie, w jakim ten wzór jest nowy i posiada indywidualny charakter. Stosownie do art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 6/2002 wzór uważa się za nowy, jeśli identyczny wzór nie został udostępniony publicznie – w przypadku niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą pierwszego publicznego udostępnienia wzoru, o którego ochronę się wnosi. Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia 6/2002 wzory uważa się za identyczne, jeżeli ich cechy różnią się jedynie nieistotnymi szczegółami. W myśl art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia 6/2002 wzór jest uznany za posiadający indywidualny charakter, jeśli całościowe wrażenie, jakie wywołuje na poinformowanym użytkowniku, różni się od wrażenia, jakie wywiera na tym użytkowniku wzór, który został udostępniony publicznie – w przypadku niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą pierwszego publicznego udostępnienia wzoru, o którego ochronę się wnosi. W myśl art. 19 ust. 1 rozporządzenia 6/2002 uprawniony z rejestracji nabywa wyłączne prawo używania wzoru i zakazywania używania wzoru osobom trzecim, które nie mają jego zgody. Wyżej wymienione używanie obejmuje, w szczególności, wytwarzanie, oferowanie, wprowadzanie do obrotu, import, eksport lub używanie produktu, w którym wzór jest zawarty bądź zastosowany lub składowanie takiego produktu w tych celach. Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia 6/2002 właściciel niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego nabywa prawo zakazu działań wymienionych w ust. 1 wyłącznie w przypadku, jeżeli sporne używanie wynika z naśladowania chronionego wzoru. Sporne używanie nie uważa się za wynikające ze skopiowania chronionego wzoru, jeżeli naśladowanie jest wynikiem pracy twórcy, który można uznać, że nie znał wzoru ujawnionego przez właściciela. Ochrona przed bezprawnym kopiowaniem nie jest ograniczona do działań, w rezultacie których powstaje oczywista kopia wzoru, lecz także do naśladownictwa, tj. tworzenia jego imitacji. Zarzutu kopiowania nie może zaprzeczyć zmiana wzoru w nieistotnych szczegółach, które nie stanowią istotnych różnic. Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia 6/2002, zakres ochrony przyznany na zasadach wzoru wspólnotowego obejmuje każdy wzór, który nie wywołuje u poinformowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia. Korzystanie w sposób zawodowy lub zarobkowy z wzoru, który nie wywołuje na zorientowanym użytkowniku odmiennego wrażenia niż wzór chroniony, stanowi naruszenie prawa do wzoru. Pojęcie „ogólnego wrażenia” próbowano zdefiniować w decyzji OHIM (Izba Odwoławcza) z 22 listopada 2006 r., R 01 96/2006-3, dotyczącej podwodnego urządzenia napędowego, w której stwierdzono: „Jest oczywiste, że jeśli dwa wzory są identyczne, nie licząc różniących się ale nieistotnych detali, wywołują one

na zorientowanym użytkowniku takie samo ogólne wrażenie. Jest również rzeczą jasną, że jeśli takie wzory wywołują odmienne ogólne wrażenie na tymże użytkowniku, nigdy nie można uznać, że są identyczne, a więc w stosunku do jednego z nich – kwestia indywidualnego charakteru – jest otwarta.” /cyt. za M. Poźniak – Niedzielską w „Europejskie prawo wzorów przemysłowych”, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010, str. 84-85/. Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia 6/2002 niezarejestrowany wzór wspólnotowy jest chroniony przez okres trzech lat, rozpoczynający się od dnia, w którym został po raz pierwszy udostępniony publicznie. W myśl art. 11 ust. 2 rozporządzenia 6/2002, dla celów ust. 1 uważa się, że wzór został publicznie udostępniony we Wspólnocie, jeżeli został w taki sposób opublikowany, wystawiony, wykorzystany w handlu lub w inny sposób ujawniony, że wydarzenia te nie mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym we Wspólnocie.

W niniejszej sprawie wzór będący przedmiotem postępowania cechuje się nowością i indywidualnym charakterem w rozumieniu art. 5 i 6 rozporządzenia 6/2002, a tym samym spełnia warunki przyznania mu ochrony na podstawie art. 11 ust. 1 powołanego rozporządzenia. Z materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy wynika, że przed datą pierwszego publicznego udostępnienia wzoru powoda, tj. przed 2 września 2009 r., nie został udostępniony publicznie wzór łóżeczka, który byłby identyczny z łóżeczkiem powoda. Wprawdzie we wzorach, które były wcześniej powszechnie znane, pojawiały się cechy powtórzone we wzorze powoda, jednak wykorzystanie tych elementów przez powoda i dodanie do nich nowych znamion, w postaci niewystępującego wcześniej układu i kolorystyki listew tworzących szczyt łóżeczka, powoduje iż całościowe wrażenie, jakie łóżeczko powoda wywołuje na poinformowanym użytkowniku, różni się od wrażenia jakie wywierają wcześniejsze wzory. Za poinformowanego użytkownika w przypadku łóżeczek dziecięcych należy uznać osoby opiekujące się niemowlętami, przyszłych rodziców i osoby prowadzące sklepy z wyposażeniem dla niemowląt. Osoby te przede wszystkim będą zwracać uwagę przede wszystkim na kwestie funkcjonalne, związane z zapewnieniem bezpieczeństwa dziecka, utrzymaniem właściwej higieny, ergonomią, możliwością dostosowania łóżeczka odpowiednio do stosunkowo szybkiego rozwoju dziecka, ale bardzo istotne będą dla nich również walory estetyczne łóżeczka, ponieważ z reguły stanowić będzie ono część umeblowania mieszkania. Forma łóżeczka dziecięcego jest w znacznej części zdeterminowana opisanymi wyżej funkcjami, które powinno ono spełniać, natomiast twórca ma bardzo duży stopień swobody w zakresie kolorystyki i grafiki. Zorientowany użytkownik

automatycznie pomija elementy, które są typowe i wspólne wszystkim tego rodzaju produktom, koncentrując się na właściwościach, które są wyrazem twórczej swobody lub odbiegają od normy. Takim elementem odróżniającym w łódeczku powoda jest układ i kolorystyka listew tworzących ściany szczytowe łódeczka, przy czym szerokość i kształt prześwitów determinowane są też względami bezpieczeństwa dziecka korzystającego z łódeczka. Wzór powoda został udostępniony publicznie we Wspólnocie, w rozumieniu art. 11 ust. 2 rozporządzenia 6/2002, poprzez zamieszczenie jego zdjęć w czasopiśmie kolportowanym na targach w P. 2-4 września 2009 r., zatem trzyletni okres jego ochrony upłynął 2 września 2012 r. Pozwani przed upływem przysługującego powodowi okresu ochrony, co najmniej od maja 2012 r., bez zgody powoda używali jego wzoru poprzez wytwarzanie, oferowanie i wprowadzanie do obrotu produktów identycznych z wzorem powoda, naruszając tym samym prawo wyłączne powoda. Pozwani nie wykazali, by używany przez nich wzór łódeczka, identyczny z wzorem powoda, został opracowany paralelnie, w wyniku ich niezależnej pracy twórczej. Z punktu widzenia doświadczenia życiowego prawdopodobieństwo równoległego stworzenia przez pozwanych samodzielnie wzoru, który powiela praktycznie wszystkie składniki wzoru powoda, jest mało prawdopodobne.

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia 6/2002 (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno w zakresie przepisów prawa materialnego (ust.2.) jak i procesowego, stosowanych do tego samego rodzaju postępowań, a dotyczących praw z rejestracji krajowego wzoru przemysłowego. Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw z rejestracji, sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki:

- a. zabraniające kontynuowania działań naruszających lub grożących naruszeniem wzoru,
- b. zajęcie podrobionych produktów;
- c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych dóbr, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w określonych okolicznościach było to oczywiste,
- d. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, odpowiednich w określonych okolicznościach, przewidziane przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie groziło lub miało miejsce. (art. 89 ust.1 rozporządzenia 6/2002).

Zgodnie z art. 287 ust. 1 w zw. z art. 292 ust. 1 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (dalej: pr. wł. przem.) uprawniony z wzoru przemysłowego, którego wzór został naruszony, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od naruszającego wzór zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody:

- 1) na zasadach ogólnych albo
- 2) poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej opłacie licencyjnej albo innego stosownego wynagrodzenia, które w chwili ich dochodzenia byłyby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z wynalazku.

Ponadto zgodnie z art. 287 ust. 1 w zw. z art. 292 ust. 1 pr. wł. przem. sąd, rozstrzygając o naruszeniu patentu, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym przez sąd.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 24 października 2007 r. IV CSK 203/07 (OSN 2009/1 poz. 13) do dochodzenia roszczenia o zwrot bezpodstawnie uzyskanych korzyści na podstawie art. 296 ust. 1 pr. wł. przem. może mieć zastosowanie w drodze analogii art. 322 k.p.c., przy czym bezpodstawne uzyskanie korzyści, o których mowa w powołanym wyżej art. 296 ust. 1 nie stanowi bezpodstawnego wzbogacenia w rozumieniu art. 405 i nast. k.c. Korzyścią podlegającą zwrotowi na podstawie art. 296 ust. 1 i art. 287 ust. 1 pr. wł. przem. jest zysk pochodzący z używania cudzego prawa, pozostający w normalnym związku przyczynowym z naruszeniem. Z obowiązku wydania korzyści nie zwalnia brak winy po stronie naruszcyciela. Zgodnie z art. 322 k.p.c., jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Postanowieniem wydanym na rozprawie 18 lutego 2014 r. sąd zobowiązał pozwanych do złożenia w terminie 14 dni uwierzytelnionych odpisów faktur oraz paragonów lub innych dokumentów sprzedaży dotyczących sprzedaży łóżeczek z kolekcji Baby Art. Venge, pod rygorem skutków z art. 233 § 2 k.p.c. W wykonaniu tego postanowienia strona pozwana nie przedstawiła wybiórczo tylko część faktur za rok 2013 r., informując jednocześnie, że na fakturach jak i paragonach nie podają konkretnego modelu łóżeczka, stąd nie mają możliwości przedłożenia żądanych dokumentów dotyczących sprzedaży łóżeczek z kolekcji

Baby Art. Venge. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom pozwanych co do niemożności ustalenia przez nich, które dokumenty sprzedaży dotyczą spornych łóżeczek, albowiem faktury i paragony nie są jedynymi dokumentami, na podstawie których mogli oni ustalić rodzaj sprzedanych produktów, gdyż jest jeszcze ewidencja magazynowa czy ewidencja produkcji.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. na obu stronach postępowania spoczywa obowiązek przedstawiania w pełnym zakresie stanu faktycznego sprawy oraz dowodów. Zaniechanie obowiązku dawania wyjaśnień zgodnie z prawdą oraz stawianie przeszkód w przeprowadzeniu dowodów może narazić stronę na dokonanie niekorzystnych dla niej ustaleń, stosownie do art. 233 § 2 k.p.c. Z wykazania, że rzeczywista korzyść była mniejsza niż wyliczona przez powoda na podstawie danych z aukcji internetowych na portalu allegro.pl, korzystne skutki wynikały dla strony pozwanej, zatem to na niej, zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c., spoczywał ciężar udowodnienia tej okoliczności. Strona pozwana nie podważyła wyliczeń przedstawionych przez stronę powodową, a ponadto wyliczenia te zostały poparte wydrukami aukcji z portalu (...).pl na których pozwana sprzedawała łóżeczka naruszające prawo wyłączne powoda. Wobec powyższego sąd, na podstawie art. 322 k.p.c. uznał, że ściśle udowodnienie wysokości korzyści uzyskanych przez pozwaną ze sprzedaży łóżeczek w okresie do 2 września 2012 r., tj. do daty upływu okresu ochrony, jest nader utrudnione i mając na uwadze okoliczności sprawy, a mianowicie przeszkody stawiane przez stronę pozwaną w przeprowadzeniu postępowania dowodowego, zasądził w wyroku z tego tytułu sumę odpowiadającą wyliczeniom powoda. Reasumując, na zasądzoną w wyroku kwotę składają się: uzyskany przez pozwanych przychód ze sprzedaży łóżeczek w okresie do 2 września 2012 r. W pozostałej części sąd oddalił żądania powodów na gruncie ochrony praw z własności przemysłowej, jako bezpodstawne.

Powód nie wykazał by istniały przesłanki do przyznania mu ochrony prawnie autorskiej.

Utworem w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (dalej: pr.aut.) jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiejkolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). Aby wzór przemysłowy mógł być przedmiotem ochrony prawnoprawnej na podstawie art. 1 ust. 2 pkt 5 pr.aut., musi go cechować indywidualność i oryginalność. Kryterium indywidualnego charakteru twórczości w rozumieniu art. 1 ust. 1 pr. aut. nie jest tożsame z indywidualnym charakterem wzoru zdefiniowanym w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 6/2002. Na gruncie prawa autorskiego przesłanka indywidualności spełniona jest wówczas, gdy dzieło cechują znamiona osobistej

działalności intelektualnej autora, w istotny sposób wyróżniające je od innych utworów, a nie będące obiektywnie przewidywalnym wynikiem, możliwym do osiągnięcia także przez inne osoby przy wykonywaniu rutynowej pracy. Znikoma dawka indywidualizmu w danym dziele nie pozwala na przyznanie mu ochrony autorskiej.

W mniejszej sprawie powód nie wykazał, by w porównaniu do stanu wzornictwa przemysłowego istniejącego wcześniej łóżeczko powoda przedstawiało na tyle istotne różnice, by można je było uznać za przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze. Analiza dołączonych do pozwu „Informacji z wyszukiwania w bazach wzorów przemysłowych/wspólnotowych pod kątem łóżeczek dziecięcych dokonana 1.10.2012 r. (k.45-46) oraz katalogu firmy D. „Pościel, mebelki, zabawki, akcesoria. Kolekcja 2009/2010” (k.49) w porównaniu z wzorem łóżeczka powoda prowadzi do wniosku, że wzór powoda jest kompilacją elementów, które już wcześniej były wykorzystywane we wzorach łóżeczek dziecięcych. Zestawienie tych powszechnie znanych elementów w dziele powoda nie nosi też cech oryginalności, gdyż jego łóżeczko ma formę bardzo zbliżoną do innych tego rodzaju wytworów. W zasadzie jedynie układ kolorystyczny i układ prześwitów w budowie ścian szczytowych łóżeczek powoda odróżnia je od wcześniejszego wzornictwa, ale zarazem cechuje je zbyt mały stopień kreatywności, by dziełu temu można było mu udzielić ochrony autorskiej. Zastosowane przez powoda rozwiązania w postaci dwóch pionowych, prostokątnych prześwitów w ścianach szczytowych oraz użycie elementów w dwóch kontrastowych kolorach, w ten sposób, iż środkowa płyta i zwieńczenie szczytu łóżeczka są barwy białej, a elementy tworzące dół i boki w kolorze ciemnobrązowym, mają charakter banalny i niewiele wnoszą nowego do istniejącego wcześniej stanu wzornictwa przemysłowego. Ponadto szerokość i kształt prześwitów determinowane są też koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa dziecka korzystającego z łóżeczka. Oceniany całościowo rezultat działalności powoda nie może być więc uznany za utwór i objęty ochroną prawa autorskiego.

Niezależnie od braku przesłanek uznania wzoru powoda za utwór, powód nie wykazał też, by był uprawnionym do dochodzenia roszczeń z tytułu naruszenia praw autorskich. Zgodnie z art. 79 pr. aut., do dochodzenia roszczeń z tytułu naruszenia autorskich praw majątkowych legitymowana czynnie jest osoba, której przysługują naruszone autorskie prawa majątkowe, czyli: twórca albo jego następca prawny, inny niż twórca pierwotny podmiot praw autorskich albo jego następca prawny, uprawniony z licencji wyłącznej, organizacja zbiorowego zarządzania. Na powodzie spoczywa obowiązek wykazania, że jest on

uprawniony do utworu. W niniejszej sprawie powód wywodzi swoją legitymację czynną z autorstwa utworu - wzoru przemysłowego, wobec czego na powódzie spoczywa obowiązek wykazania, że wniósł on twórczy wkład do utworu. Jedynymi dowodami, jakie powód przedstawił na tę okoliczność są jego zeznania, opatrywanie egzemplarzy łóžeczek znakiem towarowym powoda, jak również zamieszczanie informacji w publikowanych katalogach produktów o tym, że prawa autorskie do wszystkich projektów mebli posiada firma powoda. W art. 8 ust. 2 prawa autorskiego ustawodawca wprowadził domniemanie, że za twórcę należy uważać osobę, której nazwisko w tym charakterze uwidoczniono na egzemplarzach utworu lub której autorstwo podano do publicznej wiadomości w jakikolwiek inny sposób w związku z rozpowszechnianiem utworu. W niniejszej sprawie powód nie może powoływać się na domniemanie autorstwa wynikające z art. 8 ust. 2 prawa autorskiego, ponieważ jako podmiot praw autorskich w informacjach rozpowszechnianych publicznie wskazywana była firma, pod którą powód prowadzi działalność gospodarczą, a nie osoba powoda. Samej nazwy firmy, w niepełnej postaci w jakiej jest zamieszczana na katalogach tj. „K”, osoba nieznająca formy prawnej tej firmy nie może utożsamiać wyłącznie z konkretną osobą fizyczną, a tym samym nie może jej utożsamiać z autorem utworu, którym może być tylko osoba fizyczna. Natomiast na egzemplarzach łóžeczek również nie była wskazywana osoba powoda jako twórcy tylko jego znak towarowy „Kłupś® Meble Dziecięce”. Funkcją znaku towarowego jest oznaczanie źródła pochodzenia towarów, w rozumieniu jego wytworzenia u konkretnego przedsiębiorcy, natomiast nie jest on nośnikiem źródła informacji o prawach autorskich. Ponadto z samej treści znaku towarowego powoda, osoba nieznająca formy prawnej jego przedsiębiorstwa, nie mogłaby wyprowadzić wniosku, że znak ten zawiera nazwisko twórcy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (u.z.n.k.) czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta, a w szczególności: wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa, fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług, wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług, naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy, naśladownictwo produktów, pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie, utrudnianie dostępu do rynku, przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną, a także nieuczciwa lub zakazana reklama, organizowanie systemu sprzedaży lawinowej oraz prowadzenie lub organizowanie działalności w systemie konsorcyjnym.

Zgodnie z art.13 ust. 1 i 2 u.z.n.k. czynem nieuczciwej konkurencji jest naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna postać produktu, jeżeli może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. Nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji naśladowanie cech funkcjonalnych produktu, w szczególności budowy, konstrukcji i formy zapewniającej jego użyteczność. Jeżeli naśladowanie cech funkcjonalnych gotowego produktu wymaga uwzględnienia jego charakterystycznej formy, co może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu, naśladowca jest zobowiązany odpowiednio oznaczyć produkt.

Samo naśladownictwo towarów innego przedsiębiorcy, które nie korzystają ze szczególnej ochrony wynikającej z praw wyłącznych, nie jest sprzeczne z zasadami konkurencji i nie uzasadnia przyjęcia istnienia czynu nieuczciwej konkurencji, nawet w przypadku zgodności wymiarów kopii z pierwowzorem /wyrok SN z 11.07.2002 r. I CKN 1319/00/. Celem przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, wprowadzających zakaz naśladownictwa, nie jest zachowanie monopolu producenta w wykorzystywaniu określonego rozwiązania technicznego, lecz ochrona wypracowanej przez niego pozycji rynkowej.

W niniejszej sprawie niewątpliwie zewnętrzna postać łóźeczek wytwarzanych przez powoda oraz łóźeczek produkowanych i wprowadzanych do obrotu przez pozwanych wykazuje daleko idące podobieństwo, gdyż poza elementami graficznymi zamieszczanymi na ściankach szczytowych łóźeczek, produkty te praktycznie nie różnią się pod względem koloru i kształtu. Ze złożonych do akt sprawy dokumentów wynika, że pozwani wprowadzają swoje łóźeczka do obrotu pod nazwą handlową różniącą się istotnie od nazwy handlowej używanej przez powoda, a ponadto firmy, pod którymi pozwani prowadzą działalność gospodarczą w żaden sposób nie przypominają nazwy firmy powoda, zatem nie zachodzi ryzyko wprowadzenia w błąd co do pochodzenia produktów lub wykorzystywania przez pozwanych renomy powoda.

Wobec częściowego tylko uwzględnienia żądań powoda sąd na podstawie art. 100 k.p.c. zniósł pomiędzy stronami koszty postępowania.

SSO Jadwiga Smołucha